

[Kristine Heltberg.]

være aldeles katastrofalt for fritidsundervisningen, for dens niveau og for forsøget på at finde frem til den nogenlunde ensartethed med hensyn til niveauet over hele landet, som vi har i øjeblikket.

Vi har i socialistisk folkeparti i og for sig været tilhængere af bloktilskud som princip. Vi har været tilhængere af, at man inden for rimelighedens grænser gav de lokale myndigheder mulighed for selv at bestemme, hvordan de ville bruge midlerne, men således som situationen er i øjeblikket, ville en sådan udnyttelse af bloktilskudstanken egentlig føre til det modsatte af, hvad man ønskede. Det ville nærmest tvinge amterne og kommunerne til at bruge dette område til spareobjekt fremfor så mange andre.

Jeg vil nok sige, at især tanken om nye initiativer, både private og ikke-private, synes at være meget stærkt truet af forslaget. Det forekommer mig, at det endda kunne være, at nogle af de store og stærke institutioner på området af privat art ville kunne klare sig, men hvordan ville det gå netop med de nye initiativer, med de nye ideer, med alt det, som vi netop har brug for inden for undervisningsområdet mere end nogen sinde?

Jeg vil mene, at en del andre punkter peger på en snæversynethed og et gammeldandsyn, som slet ikke klæder partiets unge løve, hr. Brixtofte, som forslagsstiller. Hvad ligner det f. eks., at der i bemærkningerne på side 16 til § 3 står, at elever ikke må deltage både i undervisningen i ungdomsskolen og i andre skoleformer, fordi man derved kunne have at gøre med en form for lektiehjælp? Ja men hvorfor dog ikke? Er det kun de velbeslædede og veluddannede børn, der skal have mulighed for lektiehjælp gennem deres forældre? Hvad er meningen?

Et andet bekymrende punkt er specialundervisningen, undervisningen af de handicappede, som flere har været inde på her, og ligeledes problemet omkring klubberne, men det vil jeg ikke gentage. Det er allerede blevet fremført.

Derimod vil jeg pege på endnu et punkt, som er væsentligt. Forslaget bygger jo på en i og for sig meget sympatisk tendens, nemlig tendensen til at formindske det administrative, som har været overordentlig stor, og som har bevirket, at maskineriet har kørt meget tungt og har været meget besværligt. Man kan jo

også pege på, at sådan noget som afskaffelse af nogle af aldersgrænserne er et positivt træk i så henseende.

Men det bemærkes dog gang på gang også af forslagsstillerne selv, at administrationen ikke på væsentlige punkter vil blive formindsket gennem dette lovforslag. I en tid som den, vi lever i, ville det dog have været en prisværdig ting, hvis man i et i øvrigt konservativt og gammeldags tænkende forslag dog havde gjort én ting, nemlig virkelig gjort sig umage for at indskrænke administrationen. Men end ikke dette synes at være opnået.

Så til trods for mange gode intentioner og mange gode hensigtserklæringer synes jeg ikke, lovforslaget tjener noget særlig godt formål. Nogle af de tanker, der er deri, vil man givetvis kunne benytte sig af ved udarbejdelsen af mere vidtgående og mere tidssvarende oplæg til debatten omkring fritidsundervisningen, og alene derfor er forslaget værd at diskutere i udvalget. Men vor forhåndsindstilling er ikke videre positiv.

Gerda Møller (KF):

Det at gå over til bloktilskud, som venstres forslag hviler på, betyder faktisk en større omvæltning på hele fritidsundervisningsområdet. I stedet for de nugældende lovbestemte tilskudsregler, som er forskellige for ungdomsklub, interessegruppe, forening eller korps, skal det nu lægges ud til kommunerne, hvordan disse tilskud skal være, og ungdomsskolens fritidsvirksomhed skal ligestilles med andet idræts- og ungdomsarbejde.

Det kan der være flere fordele ved, og dem kan vi bestemt kun glæde os over inden for det konservative folkeparti. Jeg fremhæver forenklingen af skemamaterialet ved etableringen af hold på grund af nedskæringen i antallet af tilrettelægningsformerne, og jeg fremhæver de færre kontrolforanstaltninger på grund af bortfaldet af de automatiske procentrefusioner.

Vi kan også glæde os over, at lovforslaget stadig væk bygger på det private initiativ som drivkraften i hele arbejdet, at det ikke inden for fritidsvirksomheden for børn og unge skal være nødvendigt at organisere sig i interessegrupper eller i ungdomsgrupper for at få støtte, men at man vil respektere den normale foreningsstruktur og erstatte de forskellige aldersgrænser med en fælles aldersgrænse på 25 år, at der gennemføres en udligningsordning, så